

วารสารบริหารการศึกษา มศว

ปีที่ 13 ฉบับที่ 24 มกราคม - มิถุนายน 2559

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานี

The Relationship between Transformational Leadership and Private School Administration on ASEAN Community Pathumthani Province.

ดร.มารศรี สุธานิธิ, ดร.วรวิทย์ จิรสัจจธรรม, ดร.วาสนา ชัดดิยวงษ์, ประทิน วิเศษสุวรรณ

Dr.Marasri Suthanithi, Dr.Voravut Jirasutjaritham, Dr.Wasana Kuttiyawong, Prathin Visatesuwan

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี 2) ศึกษาการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดปทุมธานี จำนวน 333 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดสถานศึกษาเป็นชั้นในการสุ่มและใช้แต่ละสถานศึกษาเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80 - 1.00 และค่าความเชื่อมั่น 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้การมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ การกระตุ้นทางปัญญา การสร้างแรงบันดาลใจ การคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

2. การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน โดย

เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานงบประมาณ ยกเว้นการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง

3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง การบริหารสถานศึกษา ในยุคประชาคมอาเซียน

Abstract

The purpose of this study were to; 1) study the transformational leadership of private school administration on ASEAN community, Pathumthani Province, 2) study the private school administration on ASEAN community, Pathumthani Province, 3) study the relationship between transformational leadership and private school administration on ASEAN community, Pathumthani Province. The samples consisted of 333 teachers in private school, Pathumthani Province by proportional stratified random sampling using school size as strata to use for calculate the sample size. Sample random sampling was done thereafter.

The instruments used for data collection was 5 point -rating scale questionnaire with Index of Item-Objective Congruence between 0.80-1.00 and Cronbach's alpha reliability of 0.96. The statistics used for data

วารสารบริหารการศึกษา มศว

ปีที่ 13 ฉบับที่ 24 มกราคม – มิถุนายน 2559

~ 63 ~

analyses were percentage, mean, standard deviation and also use Pearson Product-moment correlation as well.

The research results revealed that;

1. Transformational leadership of private School administration on ASEAN community was at the high level in every aspect. In descending order from most to least were Idealized Influence ,Intellectual Stimulation ,Inspiration Motivation, Individualized Consideration.

2. The private school administration on ASEAN community, Pathumthani Province mostly was at the high level; in descending order from most to least were Academic management, General management and Budget management. Human resource management was at the moderate level.

3. The relationship between transformational leadership and private school administration on ASEAN community, Pathumthani Province was high positive correlation level at .01 statistics significant.

Keywords :Transformational Leadership School Administration , ASEAN Community .

บทนำ

จากแนวคิดกระแสโลกาภิวัตน์เดิมที่มุ่งผลักดันให้เกิดความเชื่อมโยงของประเทศต่างๆทั่วโลก เพื่อมุ่งสู่การผลักดันด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การเมือง เทคโนโลยีและการสื่อสาร [1] ทำให้เกิดกระแสการตื่นตัวครั้งใหญ่สู่โลกตะวันออกมาครั้งหนึ่งแล้ว ต่อมาในปัจจุบันได้เกิดการอ่อนตัวลงทางเศรษฐกิจของประเทศที่อยู่ทางโลกตะวันตก ทำให้เกิดการก้าวเข้าสู่ยุคของบูรพาพิวัตน์ ซึ่งเป็นยุคแห่งการเปลี่ยนอำนาจของโลกครั้งสำคัญ โดยมีประเทศในซีกโลกตะวันออกและตะวันออกกลางเป็นขั้วสำคัญทางเศรษฐกิจ [2] ทำให้กลุ่มประเทศอาเซียนมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว จนมีการประกาศปฏิญญาอาเซียนที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ.2510 [3] รัฐมนตรีแห่งสภาเพรชดิเคียมด้านการเมือง/รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงการต่างประเทศอินโดนีเซียรองนายกรัฐมนตรีแห่งมาเลเซีย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศฟิลิปปินส์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศสิงคโปร์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทยประกาศให้ก่อตั้งสมาคม เพื่อความร่วมมือแห่งภูมิภาคสำหรับประเทศแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยให้ใช้ชื่อว่า Association of Southeast Asian Nations (ASEAN)และคำว่า “ประชาคมอาเซียน” (ASEAN Community) เป็นการสร้างสังคมภูมิภาคให้พลเมืองของทั้งสิบรัฐซึ่งเป็นสมาชิกอาเซียนอยู่ร่วมกันอย่างสันติมิตรในกรอบกว้างเดียวกันหรือเป็นเพื่อนร่วมชุมชนคนหมู่บ้านเดียวกัน อาเซียนหรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพและความมั่นคงทางการเมืองสร้างสรรคความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมการกินดีอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาค และผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา

ต่อมากลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดประชุมอาเซียนครั้งที่ 14 ที่จัดขึ้นระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-มีนาคม พ.ศ.2552 ณ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้มีการประกาศใช้กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) อย่างเป็นทางการ หรือที่เรียกว่าปฏิญญาชะอำหัวหิน (Cha-am Hun Hin Declaration) [4] ในสาระสำคัญของปฏิญญาดังนี้ ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองกรอบความร่วมมือด้านการศึกษาที่จะทำหน้าที่เป็นกลไกหนึ่งเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายของทั้ง 3 เสาหลักของประชาคมอาเซียน ซึ่งหมายความว่าระบบการศึกษาของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศจะมีบทบาทในการเตรียมประชาชนของตนเองในด้านต่างๆให้พร้อมที่จะเป็น “ประชาคมอาเซียน” มีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักในความเป็นอาเซียน (ASEANness) เช่น มีความเข้าใจและตระหนักถึง

ความสำคัญของกฎบัตรอาเซียนมีความรู้และทักษะตามกรอบและมาตรฐานวิชาชีพในสาขาที่ได้มีการตกลงกันไว้แล้ว มีความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษและภาษาอาเซียน ตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจในสภาพสังคม วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตที่แตกต่างหลากหลายของประชากรของประชาคม เป็นต้น [1] ซึ่งอาเซียนได้กำหนดเป็นแบบแผนดำเนินงาน 5 ปี (2011-2015) จะเห็นว่าปี พ.ศ.2558 เป็นปีที่แผนดังกล่าวนี้จะสำเร็จลง จึงเกิดคำถามหลายประการว่าการจัดการศึกษาของประเทศไทยในทุกกระดับ ได้ดำเนินการถึงระดับใดแล้ว

ประเทศไทยได้ประกาศความต้องการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของภูมิภาค (Education Hub) หลังจากการประกาศใช้กฎบัตรอาเซียนใหม่ [5] ส่งผลให้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดการศึกษาวิจัยสัมมนานักวิชาการ และสรุปเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย/แนวทางการจัดการศึกษา เพื่อเตรียมการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 7 ประการ [6] คือ 1) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในสาระและรายละเอียดของกฎบัตรอาเซียน 2) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเพิ่มพูนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งถูกกำหนดในข้อตกลงเบื้องต้นให้ใช้เป็นภาษาอาเซียน ให้แก่คนไทยในทุกกระดับ 3) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาของประเทศเพื่อนบ้านอย่างน้อย 1 ประเทศ เช่น ภาษาจีน ภาษาเวียดนาม ภาษามลายู 4) การจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนและส่งเสริมความเป็นพลเมืองอาเซียน 5) การแลกเปลี่ยนเยาวชน นักเรียน/นักศึกษา ระหว่างประเทศการถ่ายโอนหน่วยกิต และการแลกเปลี่ยนบุคลากร 6) การจัดการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านอื่นๆ เพื่อรองรับผลอันเนื่องมาจากความร่วมมือในเสาหลักต่างๆเมื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน และ 7) การกำหนดมาตรฐานวิชาชีพสาขาต่างๆ เพื่อนำไปสู่มาตรฐานอาเซียน จึงจะทำให้การขับเคลื่อนด้านการศึกษาของไทยมีการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่าง

สอดคล้องและเชื่อมโยงกับบริบทรอบตัวที่เปลี่ยนแปลงในปัจจุบันและในอนาคตที่จะมาถึง

จากนโยบาย/แนวทางการจัดการศึกษายุคประชาคมอาเซียนดังที่กล่าวข้างต้นจะสำเร็จลงได้ต้องดำเนินการขับเคลื่อนให้สถานศึกษาของประเทศไทยพัฒนาการบริหารจัดการงานในแต่ละฝ่ายอย่างจริงจัง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [7] ได้ดำเนินการนำแนวคิดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้เกิดความยั่งยืน ในการดำเนินการจึงเน้นที่การผสมแนวคิดดังกล่าวเข้าไปในหลักสูตรสถานศึกษาให้การทำงานทั้งหมดเป็นการทำงานปกติ กล่าวคือจัดเป็น รายวิชาพื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเป็นการประกันผลได้ว่า ผู้เรียนมีคุณภาพตามที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2550 กำหนดไว้ ขณะเดียวกันก็เป็นการเตรียมการให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติค่านิยมของพลเมืองไทยที่มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถอยู่ในประชาคมอาเซียนได้อย่างดี และคุณลักษณะเด็กไทยในประชาคมอาเซียน ต้องมี 3 ประการคือ 1) ด้านความรู้มีความรู้เกี่ยวกับประเทศอาเซียน และกฎบัตรอาเซียน 2) ด้านทักษะต้องสามารถสื่อสารได้อย่างน้อย 2 ภาษา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างสร้างสรรค์ ใช้สันติวิธีในการแก้ปัญหา ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้รับผิดชอบสังคม เห็นคุณค่าของมนุษย์ ฯลฯ 3) ด้านเจตคติต้องมีความภูมิใจในความเป็นไทยความเป็นอาเซียนมีความตระหนักรับผิดชอบต่อประชาคมอาเซียน ฯลฯ จากนโยบาย/แนวทาง จัดการศึกษาและคุณลักษณะของเด็กไทยดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้หลายประการเพื่อนำสู่การปฏิบัติจริงในสถานศึกษาทั่วประเทศ

สภาพการจัดการศึกษาไทยในปัจจุบัน พบว่าปัญหาอุปสรรค ของสถานศึกษาไทยเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีหลายประการคือ 1) นักเรียน นิสิตนักศึกษา คณาจารย์ ครู และผู้ปกครอง ขาดความรู้ความเข้าใจและไม่เห็นความสำคัญจำเป็นในการเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวสู่

วารสารบริหารการศึกษา มศว

ปีที่ 13 ฉบับที่ 24 มกราคม – มิถุนายน 2559

~ 66 ~

นโยบายมาตรฐานและยุทธศาสตร์ การจัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียนได้อย่างเหมาะสมเนื่องจากสถานศึกษาในเขตจังหวัดปทุมธานีมีพื้นฐานและภาวะผู้นำภายในองค์กรอยู่พอสมควร

จากความเป็นมาและความสำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาให้ปรับตัวสอดคล้องกับ นโยบาย/แนวทาง จัดการศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน ดังที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงพบปัญหาวิจัย คือสถานศึกษาเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดปทุมธานีที่มีบริบทการบริหารการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีองค์ประกอบใดของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่สัมพันธ์กับการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของการจัดการศึกษาในยุคประชาคมอาเซียนและพัฒนาตนเองให้มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอันจะส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในยุคประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อศึกษาการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ประชากรได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานีจำนวน 1,940 คน จากสถานศึกษารวมทั้งสิ้น 51 โรง จำแนกเป็นสถานศึกษาขนาดเล็ก 2 โรง ขนาดกลาง 28 โรง ขนาดใหญ่ 12 โรง ขนาดใหญ่พิเศษ 9 โรง ได้กลุ่มตัวอย่าง 333 คน โดยใช้

ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของศิริชัย กาญจนวาสี และคณะ (2537 : 106) และนำไปสู่แบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้เขตพื้นที่เป็นชั้นในการสุ่ม (Strata) และใช้สถานศึกษาเป็นหน่วยการสุ่ม (sampling Unit) โดยสุ่มสถานศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละขนาดร้อยละ 50

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม มี 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน แบบสอบถามทั้ง 2 ตอน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ครูผู้สอนสถานศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยนำไปให้ด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 333 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน 300 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล

2. การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายได้ พบว่ามี 3 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียง

วารสารบริหารการศึกษา มศว

ปีที่ 13 ฉบับที่ 24 มกราคม – มิถุนายน 2559

~ 67 ~

ตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยดังนี้ ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานทั่วไป การบริหารงานงบประมาณ ส่วนการบริหารงานบุคคลอยู่ระดับปานกลาง

3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารสถานศึกษาในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานีผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและอภิปรายผลจากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้างนี้

1. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียนจังหวัดปทุมธานีอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ [13] ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเช่นกันทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาได้ตื่นตัวจากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบาย และมาตรฐานการพัฒนาสถานศึกษายุคประชาคมอาเซียน [3] ให้สถานศึกษาพัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียนใน 8 มาตรฐาน 39 ตัวบ่งชี้ ส่งผลให้สถานศึกษาเอกชนได้ตื่นตัวในการเปลี่ยนแปลงบริหารให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าวนี้ และเมื่อพิจารณารายด้านของภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคอาเซียนจังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้านซึ่งสอดคล้องกับ ทองคำพิมพา [14] ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของ

ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดอ่างทอง พบว่าการมีอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์เป็นด้านที่ข้าราชการ ครู ต้องการให้ผู้บริหารสถานศึกษามีมากที่สุดเพื่อการเปลี่ยนแปลงให้สถานศึกษาเกิดการพัฒนารับการบริหารงานวิชาการอย่างมีวิสัยทัศน์ จะเห็นว่าผลการวิจัยทั้ง 2 มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ โสภณ ภูเก้าล้วน [15] ได้ศึกษาแนวคิดของแบบส และ โอโวลีโอ [10] ที่กล่าวว่าสิ่งที่องค์กรจะเปลี่ยนแปลงเรื่องสำคัญจำเป็นที่ผู้นำต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างหรือเป็นโมเดลสำหรับผู้ตาม ทำให้ผู้ตามเกิดความเคารพนับถือศรัทธาไว้วางใจสิ่งนี้จะทำให้ผู้ตามยินดีเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลงการทำงานและรับสิ่งใหม่ๆที่เกิดขึ้นได้ แม้จะต้องพบกับอุปสรรคและปัญหามากมาย

2. การบริหารสถานศึกษาเอกชนของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกันซึ่งสอดคล้องกับ อภิสิทธิ์ กฤษเจริญ และคณะ [16] ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความพร้อมของโรงเรียนคาทอลิกจำนวน 165 โรงเรียนที่มีต่อมาตรฐานการปฏิบัติการบริหารสถานศึกษาสู่ยุคประชาคมอาเซียน 4 มาตรฐาน มีความพร้อมอยู่ในระดับมากเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องจากการตรวจศึกษาธิการได้กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [3] ได้ศึกษาการพัฒนามาตรฐานและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาสถานศึกษาสู่ยุคประชาคมอาเซียน โดยการท้าววิจัยสำรวจความพร้อม และความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงความจำเป็น อุปสรรคและปัญหาในการเปลี่ยนแปลง เกิดความพร้อมที่จะตอบคำถามของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนได้อย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ลัดดา นิลละออง และจันทนา แสงสุข [17] ได้ทำการศึกษาว่าการตระหนักรู้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนมีความเป็นไปได้ด้วยการสนับสนุนองค์กรโดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาที่ให้ความสำคัญและขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าการบริหารงานวิชาการเป็นด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดใน

การเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาเอกชนในยุคประชาคมอาเซียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุมนธรี ประจวบเหมาะ [18] ที่ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคประชาคมอาเซียน พบว่าบทบาทการบริหารงานวิชาการเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอันดับแรกโดยมีการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษ ส่งเสริมการเรียนรู้ขนบธรรมเนียม ประเพณีของชาติอาเซียน โดยผู้บริหารต้องเป็นบุคคลแรกในการให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเพื่อสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน จากความสอดคล้องของนักวิจัยหลายท่านดังที่กล่าวนี้ จะเห็นว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานีในยุคประชาคมอาเซียนมีความพร้อมในระดับมาก โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการที่ต้องการภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารมากที่สุด

3. ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญกับการบริหารสถานศึกษาในยุคประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี ($r=0.74$; $sig=0.01$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของทิพาพร วรรณพฤกษ์ [13] ที่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่ามีความสัมพันธ์ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารสถานศึกษาด้วยเช่นกัน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ทองคำ พิมพา [14] พบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารงานวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 อีกทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของแพรวภัทร ขอดแก้ว [19] ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงความรู้และทัศนคติต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม พบว่าภาวะผู้นำการ

เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อประชาคมอาเซียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 จากการวิจัยของหลายๆ ท่านดังกล่าวนี้จะเห็นว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในยุคประชาคมอาเซียนอย่างชัดเจน ฉะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐาน และยุทธศาสตร์ ของกระทรวงศึกษาธิการ [20] ที่ต้องการให้สถานศึกษามีความพร้อมในการบริหาร โรงเรียนในยุคประชาคมอาเซียนจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงใน 4 ด้าน คือ ด้านการมีอิทธิพลอย่างมีคุณธรรม ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ ด้านการกระตุ้นทางปัญญา และด้านการคำนึงถึงการเป็นปัจเจกบุคคล โดยเน้นการบริหารสถานศึกษาให้ครบ 4 งาน คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานทั่วไป แต่จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์สูงสุดกับการบริหารงานวิชาการ ($r=0.72$; $sig=0.01$)

4. จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์สูงสุดกับการบริหารงานวิชาการ ($r=0.74$; $sig=0.01$) มากกว่าด้านอื่นๆ เนื่องจากการบริหารงานวิชาการครอบคลุมงาน พัฒนาหลักสูตรงาน กระบวนการเรียนรู้ งานสื่อการเรียนการสอน ซึ่งถือเป็นส่วนงานบริหารที่สำคัญต่อการบริหารสถานศึกษาในยุคประชาคมอาเซียนตามนโยบาย มาตรฐาน และยุทธศาสตร์ ของกระทรวงศึกษาธิการ [3] ได้เน้นถึงการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาครู และบุคลากรที่พร้อมต่อประชาคมอาเซียน และสื่อการเรียนรู้ที่เน้นภาษา ฉะนั้นการจะบริหารสถานศึกษาในยุคประชาคมอาเซียนจึงต้องการผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงโดยสามารถเปลี่ยนแปลงคน ระบบและทรัพยากรทางการศึกษาทั้งหมดให้สามารถรองรับนโยบายดังกล่าวนี้ได้ซึ่งสอดคล้องกับ สุมนธรี ประจวบเหมาะ [18] ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคประชาคมอาเซียนพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่เหมาะสมกับการศึกษายุคประชาคมอาเซียน ต้อง

วารสารบริหารการศึกษา มศว

ปีที่ 13 ฉบับที่ 24 มกราคม – มิถุนายน 2559

~ 69 ~

เน้นการบริหารวิชาการเป็นอันดับแรก และสอดคล้องกับ
ทองคำ พิมพ์ [14] ที่พบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของ
ผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหาร
วิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้อง
กับ หริสา ขววรรณกร [21] พบว่า ภาวะผู้นำการ
เปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการจัดการเรียน
การสอน ด้านหลักสูตร และด้านการวัดประเมินผลการ
เรียนรู้มีลำดับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดกว่าด้านอื่นๆในการจัด
สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเตรียมพร้อม
สู่ยุคประชาคมอาเซียนจากผลการวิจัยดังกล่าวทั้งหมดนี้
แสดงให้เห็นว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงสถานศึกษา
เอกชนจังหวัดปทุมธานี ต้องเน้นการบริหารวิชาการเป็นสิ่ง
แรกเนื่องจากเป็นส่วนงานที่ครอบคลุม และเกี่ยวข้องกับ
นโยบายมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และยุทธศาสตร์ของ
กระทรวงศึกษาธิการที่เสนอแนะให้สถานศึกษาในประเทศไทย
มีความพร้อมในการบริหารสถานศึกษาในยุคประชาคม
อาเซียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำ
ผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป
ดังนี้

1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหาร
สถานศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี พบว่า

1.1.1 ด้านการมีอิทธิพลอย่างมี
อุดมการณ์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาพในอนาคตที่
ชัดเจนไว้แล้วว่าจะให้โรงเรียนเป็นอย่างไรในยุคประชาคม
อาเซียนในลำดับสุดท้ายดังนั้นอาจจะมีการสื่อสารภาพ
อนาคตของโรงเรียนให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยการสื่อสารใน
หลายช่องทาง เช่น ป้ายประกาศ Website ของโรงเรียน
หรือสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆและให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วน
ร่วมในการสร้างวิสัยทัศน์ (Share Vision)

1.1.2 ด้านการสร้างแรงบันดาลใจ พบว่า ผู้บริหาร
ใช้ศิลปะในการจูงใจให้ครูเห็นคุณค่าในการจัดการเรียนรู้ที่
เหมาะสมในยุคประชาคมอาเซียนอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น
ผู้บริหารควรมีกลยุทธ์ในการจูงใจให้ครูเห็นคุณค่าในการ
จัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมในยุคประชาคมอาเซียน โดยการจัด
กิจกรรมศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนครูกับ โรงเรียนในกลุ่ม
อาเซียน หรือจัดอบรมพัฒนาครูในการร่วมงานกับกลุ่ม
โรงเรียนนำร่องด้านการจัดการศึกษาอาเซียน

1.1.3 ด้านการกระตุ้นทางปัญญา พบว่า ผู้บริหาร
ได้กระตุ้นให้ครูแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ
ประสบการณ์ทำงานระหว่างกันอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น
ผู้บริหารอาจจะมีการจัดให้มีการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยน
เรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ เช่น กลุ่ม Social online ระหว่างครู
ในโรงเรียน และต่างโรงเรียนให้มากขึ้น

1.1.4 ด้านการคำนึงถึงความเป็นปัจเจกบุคคล
พบว่า ผู้บริหารให้กำลังใจครูในการปฏิบัติงานเป็น
รายบุคคลอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้นผู้บริหารควรจัดสรร
เวลาให้ครูรู้สึกว่าได้รับการเอาใจใส่และดูแลโดยคำนึงถึง
ความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มากขึ้น เช่น การโทรศัพท์
การประชุม one on one

1.2 การบริหารสถานศึกษาเอกชน จังหวัด
ปทุมธานี พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณา
เป็นรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากยกเว้นการ
บริหารงานบุคคลอยู่ในระดับปานกลางดังนั้นผู้บริหารควร
จะให้ความสำคัญในเรื่องการบริหารงานบุคคลให้มากขึ้น
โดยเฉพาะการส่งครูไปร่วมประชุมกับกลุ่มประเทศอาเซียน
การจัดให้ครูได้ศึกษาดูงานการจัดการศึกษาของกลุ่ม
ประเทศอาเซียนการจัดให้มีการแลกเปลี่ยนครูในกลุ่ม
ประเทศอาเซียน การจัดให้มีการศึกษาเรียนรู้ / ร่วมงานกับ
โรงเรียนนำร่องด้านการจัดการศึกษาอาเซียน

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการ
เปลี่ยนแปลงกับการบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุค
ประชาคมอาเซียน จังหวัดปทุมธานี มีความสัมพันธ์

วารสารบริหารการศึกษา มศว

ปีที่ 13 ฉบับที่ 24 มกราคม – มิถุนายน 2559

~ 70 ~

ทางบวกต่อกันโดยรวมอยู่ในระดับสูง โดยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์อยู่ในลำดับแรกกับการบริหารงานวิชาการ รองลงมาคือ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานทั่วไปและการบริหารงานบุคคลตามลำดับ จะเห็นว่ายิ่งผู้บริหารมีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่สูง การบริหารวิชาการจะสูงตามไปด้วย แต่จุดอ่อนคือการบริหารงานบุคคลซึ่งผู้บริหารอาจจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูในด้านการอบรมเชิงปฏิบัติการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูในกลุ่มประเทศอาเซียน การพัฒนาครูให้มีศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ การศึกษาดูงานเพื่อให้ได้สัมผัสบรรยากาศและวัฒนธรรมแบบประสบการณ์ตรงซึ่งจะกระตุ้นจิตสำนึกและการตื่นตัวในการพัฒนาในด้านต่างๆ ได้ดีกว่า

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดปทุมธานี จึงสมควรศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษาในเครือข่ายอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป

2.2 เพื่อเป็นการวัดประสิทธิผลของการบริหารสถานศึกษา ให้รอบด้านควรศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในหลากหลายกลุ่ม เช่น ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน และนักเรียนที่มีต่อการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

[1] ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์. (2555). **หลักบริหาร**

การศึกษา: โลกาภิวัตน์ ประชาคมอาเซียนและ

ยุทธศาสตร์ การศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ.ลิฟวิ่ง จำกัด.

[2] อนุก เหล่าธรรมทัศน์. (2555). **บูรพาภิวัตน์ ภูมิ-**

รัฐศาสตร์และเศรษฐกิจโลกใหม่. กรุงเทพฯ:

กรุงเทพธุรกิจ.

[3] สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554ก).

การพัฒนามาตรฐานและยุทธศาสตร์ในการ

พัฒนาโรงเรียนสู่ประชาคมอาเซียน สังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

[4] วิทวัส ศรีวิหค. (2553). **การบรรยายทางวิชาการเพื่อ**

สร้างความตระหนักเรื่องการค้าสู่ประชาคม

อาเซียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภา

การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

[5] พินิติ รตนานุกูล. (2555). **คุณภาพและมาตรฐานครูสู่**

ประชาคมอาเซียน. เอกสารสัมมนาสำนักงาน

คณะกรรมการการอุดมศึกษา. ณ อาคาร 50

พรพญา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์

และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม.

[6] วรชัยพร แสงนภาพวร. (ออนไลน์). (2557). **การ**

เตรียมความพร้อมทั้งเชิงรุกและรับของ

อุดมศึกษาไทยใน AEC. เข้าถึงได้จาก

www.isc.edu.ku.ac.th/download/AEC2.ppt.

[7] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554).

แนวการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนระดับ

มัธยมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

ไทย.

[8] เมธินี วงศ์วานิช รัชมกการณ. (2554). **แนวทางในการ**

ดำเนินงานทางการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคม

อาเซียน: ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ.

ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

[9] เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2536). **ประมวลสาระชุด**

วิชาการและการบริหารการศึกษา หน่วยที่9. การ

วิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำและพฤติกรรมผู้นำ.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

[10] Bass, Barnard M. and Bruce J. Avolio. (1994).

Improving Organization Effectiveness

วารสารบริหารการศึกษา มศว

ปีที่ 13 ฉบับที่ 24 มกราคม – มิถุนายน 2559

~ 71 ~

Through Transformational Leadership.

Thousand Oak: Sage.

- [11] สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. (2557). **แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557**. ถ่ายเอกสาร.
- [12] ทักนา แสงศักดิ์. (2549). **คุณลักษณะที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี**. ภาควิชาการบริหารการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [13] ทิพากร วรรณพุกษ์. (2554). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [14] ทองคำ พิมพา. (2556). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดอ่างทอง**. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [15] โสภณ ภูเก้าล้วน. (ออนไลน์). (2557). **ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง**. เข้าถึงได้จาก <http://www.goto-know.org/gosts/108887>
- [16] อภิสิทธิ์ กฤษเจริญและคณะ. (2557; มกราคม-มิถุนายน). **การวิเคราะห์ความพร้อมของโรงเรียนคาทอลิกในประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน**. ในวารสารวิชาการวิทยาลัยแสงธรรม. 6 (1) :25-43.
- [17] ลัดดา นิลละออง ละจันทนา แสนสุข. (2556). **การตระหนักในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การสนับสนุนขององค์กรและศักยภาพในการจัดการ**
- เรียนการสอนของครูวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. บทความวิจัยเสนอในการประชุมมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4 วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 (323). วิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- [18] สุมนธรี ประจวบเหมาะ. (2556). **บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคประชาคมอาเซียน**. ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [19] แพรมภัทร ยอดแก้ว. (2556). **ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงความรู้และทัศนคติต่อประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม**. วิชานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- [20] สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (ออนไลน์). (2557). **การศึกษา : การสร้างประชาคมอาเซียน 2558**. เข้าถึงได้จาก <http://www.education.dusit.ac.th/ASIAN/books/data/005.pdf>.
- [21] หริสา ขงวรรณกร. (2557). **ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการจัดการสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปฏิรูปการเรียนรู้ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร**. ปริญญาานิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วารสารบริหารการศึกษา มศว
ปีที่ 13 ฉบับที่ 24 มกราคม – มิถุนายน 2559

~ 72 ~